

Predmet: Pane Bulat i Rade Vranešević – *Banski Kovačevac*

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K.V. 3/08

Broj optužnice: KTRZ 13/07

Optužnica podignuta: 16.04.2008¹.

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. stav 1. KZ SRJ, u saizvršilaštvu u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

**Optuženi: Pane Bulat
Rade Vranešević**

Branioци: advokati Đorđe Kalanj i Predrag Marić (za optuženog Bulata)
advokat Zvonko Radovanović (za optuženog Vraneševića)

Sudsko veće: sudija Olivera Anđelković, predsednica Veća
sudija Tatjana Vuković, članica Veća
sudija Snežana Nikolić-Garotić², članica Veća

Tužilac: Veselin Mrdak, zamenik tužioca za ratne zločine

Glavni pretres: 2. septembar 2008.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Glavni pretres je započeo čitanjem optužnice.

Optužnica tereti Pana Bulata i Radeta Vraneševića da su kao pripadnici Vojske Republike Srpske Krajine (RSK) u noći između 22. i 23. marta 1992. godine u Banskome Kovačevcu ubili šest civila hrvatske nacionalnosti, tako što su se lažno predstavili vojnicima III bataljona Vojske RSK i saopštili im da imaju naređenje da šest preostalih lica hrvatske nacionalnosti, koja nisu izbegla, prevedu na bezbedniju teritoriju; kada su se Grga Mihalić, Bara Mihalić, Kata Mihalić, Veronika Krupić, Mara Lesar i Mara Đerek okuplili kod kuće broj 8, optuženi Pane Bulat oduzeo je automatsku pušku od jednog od prisutnih vojnika i sa udaljenosti od nekoliko metara počeo da puca u njihovom pravcu, što je uradio i Rade Vranešević, zatim je optuženi Bulat iz pištolja pucao u glavu Grgi Mihaliću, koji je još davao znake života, da bi na kraju tela bacili u obližnji bunar.

Saslušanje optuženog Pana Bulata

Optuženi je u toku 1992. godine obavljao dužnost pomoćnika komandanta za bezbednost Drugog bataljona Vojske RSK. Dana 22. marta 1992. komandant Dragan Pajić, njegov neposredni starešina, rekao mu je da se očekuje napad neprijatelja u blizini Banskog Kovačevca i da je potrebno da o tome obavesti komandanta čete Jovana Malobabića i komandanta voda Milana Džakulu i da istom prilikom proveriti da li su vojnici pripremljeni, da li ima dezertera, ima li dovoljno hrane i vode i da obavesti komandire da je potrebno da se hrvatski civili koji su ostali u svojim kućama, misli da ih je bilo četvoro, okupe na jednom

¹ Optužnica je precizirana 05.02.2009. godine.

² Sudija Dragan Plazinić bio je član veća do kraja 2009. godine.

mestu i sačekaju sanitetsko vozilo koje će ih evakuisati na bezbedniju teritoriju. Krenuo je iz Vrginmosta oko 22:00 časa autom marke *zastava*. Bio je u maslinastoj uniformi, naoružan pištoljem. U gostionici *Bistra* video je optuženog Radeta Vraneševića. Vranešević je bio u civilnoj odeći, takođe naoružan pištoljem. Optuženi Bulat pozvao je optuženog Vraneševića da krene s njim u Banatski Kovačevac. Popili su piće i nakon pola sata krenuli službenim autom koji je vozio vojnik Đuro Samardžija. Kada su stigli do Banskog Kovačevca, optuženi Bulat i Vranešević izašli su iz auta i krenuli prema kući u kojoj je bila smeštena komanda voda. Vozaču su rekli da ih na tom mestu sačeka dvadesetak minuta. Optuženi Bulat ušao je u kuću komande i tamo zatekao vojnike minere Rada Malobabića i Đura Čeka, komandira odelenja Đura Krivokuću i komandira voda Milana Džakulu. Saopštio im je naredbu koja se odnosila na evakuaciju civila. Nekoliko vojnika, među kojima Marko Mamula i Mile Vučinić, javili su se da odu po civile. Optuženi Bulat im je rekao da ništa ne preduzimaju, već da kad okupe civile sačekaju sanitetsko vozilo. Zatim su optuženi Bulat i komandiri Krivokuća i Džakula krenuli prema susednoj kući gde je bila smeštena komanda čete. Optuženi Bulat nije obratio pažnju gde se za to vreme nalazio drugooptuženi Vranešević i mislio je da je ovaj krenuo iza njih. Kuća komande čete nalazila se na oko 200 metara. Dok su hodali, optuženi Bulat je rekao komandiru Krivokući da naredbu o evakuaciji civila prenese komandiru čete Jovanu Malobabiću, tako da on ne mora da ulazi u komandu. U tom trenutku, bilo je pola sata iza ponoći, začula se rafalna i pojedinačna pucnjava. Kako je pucnjava bila uobičajena pojava, nije pridavao tome značaj, ali mu se činilo da dolazi iz pravca gde su vojnici otišli po civile. Kroz otvoreni prozor video je komandira Malobabića i pitao da li je čuo pucnjavu, a ovaj je odmahnuo rukom i rekao da su to ponovo pucali pijani vojnici. Komandir Malobabić dao je znak glavom optuženom da je primio naredbu o evakuaciji civila, tako da je optuženi odmah krenuo natrag prema mestu gde ga je čekao vozač. Ponovo je sreo optuženog Vraneševića i pitao ga da li su civili okupljeni. Optuženi Vranešević mu je odgovorio da civila nema. Optuženi Bulat je primetio da Vranešević u ruci drži automatsku pušku koju nije imao dok su dolazili, ali to nije povezao s malopredašnjom pucnjavom. Pronašli su vozača i vratili su se u Vrginmost. Nakon tri dana prijavljen je nestanak civila, a posle dve sedmice njihova tela pronađena su u bunaru koji je bio miniran. Dobio je naredbu da pronade ljude koji će izvaditi tela iz bunara, ali samom vađenju tela nije prisustvovao. Nakon ovog događaja nikada više nije video optuženog Vraneševića.

Predlozi odbrane

Odbrana optuženog Bulata predložila je da se na glavni pretres pozovu i neposredno ispitaju svedoci iz Hrvatske, koji su u prekrivičnom postupku dali izjave Županijskom sudu u Karlovcu [Reč je o slučaju koji je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ustupilo Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije].

Komentar

Optuženi je izlagao konfuzno i nepovezano. Pokušaji sudija da razjasne mnoga pitanja ostali su bezuspešni jer je optuženi odgovarao nelogično.